

Peige se ð **Jehowa** pole selle asja pâr-
raast, agga temma ei sanud sest ühtegi;
sest **Jummal** nou piddi korda sama.
Samuel läks siis **Sauli** jure, mis süd-
damega, sedda teädis **Jummal**; **Fun-**
nningas sai ka pea sedda teäta, mis pah-
ha luggu temmaga piddi ollema, et ta
fül arwas, et nüüd piddi ollema feik
hästi tehtud; ta hakkas sepârrast veel
Eiitlema ja **Samu·li** vasto ütlema:
Minna ollen **Jehowa** sanna kowwaste
piddanud. Agga kui **Saul** olli isse ül-
les tunnistanud kuida se luggu olli, siis
sai **Samuel** funninga ennese suust kuul-
da, et ta ülle **Jummal** kelo teinud, ja
sepârrast andis ta teisele teäta, mis
Jummal nou piddi ollema temma sugu
pârrast. **Kunningas** pûdis fûl en-
nast puhtaks tehha keigest sūüst, agga
Samu·l õppetas tedda teist wisi, et ei
ial omma hea arwamîne ja nou ei mak-
sa

sa **Jummal** ees; mis **Temmas** kästub,
sedda peab tehtama, ja mis **Temmas**
keeldud, sesse ei pea innimenne putuma,
et ta sest hakkas noppima ðrra piisut
omma hea arwamisse járrele, ja **Jum-**
malast on se ommeti ðrrafeeldud.

Pisko sannaga käis siis temma õppe-
tus se asja pârreast sedda wisi, et sanna-
kuulminne piddi üлем ollema kui keik
Jummal tenistus, mis ommas peast
ülestõetud, elke omma nou járrele teh-
tud. **Kunningas** sai siis ka veel par-
reminne sest kõnnest tunda, mis suur se-
pat olli, mis ta teinud; sest **Samuel** üt-
les funninga vasto, et ta olli **Jehowa**
sanna ðrrapõgnud ja ülle kelo teinud,
kui trine olli hakanud hooplama ja üt-
lema, et keik **Jehowa** sahtmisse járrel
oli tehtud. **Saul** hakkas siis sedda om-
ma patto ka ülestunnistama, ja pal-
lus, et sedda patto temmale piddi an-